

De uitspraak van 20 januari 2011 is uitgesteld. De rechter heeft zijn beslissing met 6 weken verdaagd. Onderstaande brief van de rechtbank is onjuist gesteld en had gericht moeten zijn aan de Stichting BBOOZ. Tijdens de zitting heeft de rechter besloten om alle mede- indieners van het beroepschrift als belanghebbende aan te merken. In eerste instantie waren dit er op basis van jurisprudentie maar 9 bewoners.

Rechtbank Amsterdam

Sector Bestuursrecht Algemeen

Archief terrein

postbus 75850, 1070 AW Amsterdam

Bezoekadres
Parnassusweg 220
1076 AV Amsterdam
Telefoon (020) 541 22 19
RBS 56.99.90.491

De heer H.J. van der Kleij
p/a Saffierstraat 8 A HS
1074 GR Amsterdam

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Zittingsfase T2 (keuzemenu: optie 2)
G78
(020) 541 22 19
(020) 541 35 55
17 januari 2011
procedurenummer 10 / 3387 BESLU 227
casusnummer

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

het beroep van Stichting Belangenbehartiging Bewoners
en Ondernemers van Oud Zuid te Amsterdam

Geachte heer,

Over het beroep met procedurenummer 10 / 3387 BESLU 227 deel ik u het volgende mee.

Er is u meegedeeld dat binnen zes weken nadat het onderzoek is gesloten uitspraak zou worden gedaan.

Het is helaas niet mogelijk gebleken om uitspraak te doen binnen deze termijn. De rechtbank heeft daarom besloten om deze termijn met uiterlijk zes weken te verlengen. Dit betekent dat ik u niet vooraf kan meedelen op welke datum de uitspraak in het openbaar wordt uitgesproken. Nadat uitspraak is gedaan, wordt de uitspraak u zo spoedig mogelijk toegezonden.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het procedurenummer te vermelden.

Hoogachtend,

griffier.

LD101

Zitting: donderdag 9 december 2010 om 16.05 uur. De rechter is dhr. mr. C.F. De Lemos Benvindo

Pleitnota van de Stichting Belangenbehartiging Bewoners en Ondernemers Oud Zuid te Amsterdam, mede namens 18 bewoners.

Gemachtigde is dhr. H.J. van der Kleij

Inleidend overzicht:

Er is een geschil tussen stadsdeel Zuid te Amsterdam en de Stichting Belangenbehartiging Bewoners en Ondernemers Oud Zuid (hierna de Stichting) mede namens 18 bewoners over de kap van 49 bomen en het verplanten van 4 bomen op het Archiefterrein gelegen aan de Amstel tussen de Tolstraat, Rustenburger- en Rustenburgerdwarstraat met het Dora Tamanaplein.

De buurt in kwestie is het meest verdichte- en bewoonde gebied in Nederland met nauwelijks groen en speelvoorzieningen. De wijk wordt doorsneden door 2 zeer drukke verkeerswegen.

Door het niet herplanten van de bomen is sprake van ernstige aantasting/afname van de leefbaarheid, omdat beloofde compensatie en extra uitbreiding van groen niet worden uitgevoerd.

Hiermee wordt artikel 8 EVRM (de bescherming van de gezondheid) en artikel 2 EVRM recht op leven geschonden. (Zie o.a. de brief van de Stichting van 5 mei 2010, de argumenten in de pleitnota, het bezwaarschrift en beide klachtbrieven van 8 en 18 september en 22 december 2009, waarin de schendingen worden vastgesteld.

De bomen en de bosschages zijn in de jaren 80 van de vorige eeuw door de gemeente aangeplant als compensatie voor de bouw van Tabitha op het Willibrordusterrein en vanwege het nadien verder verdichten van het buurtparkje met woningbouw in 1999.

Vanaf die tijd is de luchtvervuiling en het wegverkeer enorm toegenomen. (nu 8 miljoen auto's)

Als afscherming van en ter compensatie is toen extra groen aangeplant met speelvoorzieningen.

De kapvergunning voor de 49 bomen en de verplanting van 4 bomen is verleend op 20 november 2009.

Hiertegen zijn door 67 bewoners bezwaarschriften ingediend. Daarvan zijn er 39 onrechtmatig niet ontvankelijk verklaard op basis van jurisprudentie, hetgeen geen wettelijke basis heeft.

Dit is in strijd met artikel 6 EVRM, 2 en 8.

Zie ook de discussie hoe om te gaan bij de omgevingsprojecten t.a.v. vergunningen in relatie tot de afstandscriteria.

Eerder gaven ruim 50 omwonenden in een zienswijze aan tegen het kapvoornemen te zijn.

Onder het Dora Tamanaplein komt nu een ondergrondse parkeervoorziening voor 250 auto's voor niet buurtbewoners.

Inmiddels zijn één vlier en 3 berken gekapt. Hieraan zijn geen voorwaarden verbonden.

In het gebied staan 127 bomen. Hiervan zijn er al tenminste 9 illegaal verwijderd en niet gecompenseerd.

De gevraagde informatie is geweigerd, waardoor onduidelijk blijft wat er precies is voorgevallen.

Vijf bomen waren niet meer aanwezig, waaronder een populier en een iep.

Deze beide bomen zijn eerder gekapt met herplantverplichting, maar niet herplant of financieel gecompenseerd. (Zie de zienswijze van 5 oktober 2009)

De rechter wordt om een voorziening gevraagd, aangezien het stadsdeel de eis om herplant heeft genegeerd. De bezwaarschriftencommissie is niet eens aan inhoudelijke behandeling toe gekomen.

Dit betekent, dat alle resterende 113 bomen in het totale gebied op basis van een inrichtingsplan voor de openbare ruimte in een 2^e kapronde zonder noodzaak worden gekapt.

Dit is inclusief de 49 bomen uit de 1^e kapronde die nu wordt bestreden.

Op gedane voorstellen het bouwplan aan te passen is niet ingegaan. Zie brief van 5 mei 2010.

Het komt er op neer, dat uiteindelijk in het totale gebied 60 klein blijvende boompjes worden herplant en dat evenveel bomen niet worden gecompenseerd.

Het bestaande groenvolume (biomassa) komt nooit meer terug. Dit is in strijd met EVRM 8.

Betreffend inrichtingsplan openbare ruimte ontbreekt bij de stukken en is de Stichting nooit toegezonden.

Zie bijlage 2 bij de pleitnotitie van de Stichting m.b.t. de hoorzitting van 26 februari 2010 en in het rechtbankdossier bij de stukken van het stadsdeel onder nr. 15 en 16.

Dit staat niet los van de huidige procedure, aangezien er sprake is van grote onduidelijkheid over de aantallen te kappen en te planten bomen. Zie de uitleg in de brief van 5 mei 2010 van de Stichting. Een totaal overzicht ontbreekt, oude bomenkaarten worden toegestuurd en met aangedragen alternatieven wordt niets gedaan.

Daarnaast is sprake van schending van EVRM 3 (vernedering) n.a.v. een presentatie over het ontwerp herinrichtingsplan openbare ruimte op 28 januari 2010 door de zgn. denktank. Deze is ingesteld door het stadsdeel en gebruikt om de Stichting, bewoners en medewerkers uit te maken voor fascisten.

Om vervolgens hen te betichten van het verspreiden van onjuiste informatie, door hen te beschadigen en in een kwaad daglicht te stellen via spreekbuis Harry Rijpkema. Zie ook bij de beroepsgronden blz. 2 van 16-8-2010. Het stadsdeel heeft van de mededelingen van deze vrijwilliger /oproepkracht geen afstand genomen.

De ontvankelijkheid:

De Stichting beroept zich op artikel 2 en 6 EVRM dat alle bewoners belanghebbend zijn.

Zij hebben recht op leven, schone lucht , een leefbare woonomgeving en een fijnstofloze lucht.

Iedere Nederlander heeft recht op leven en toegang tot het recht.

Het besluit hen niet ontvankelijk te verklaren moet worden teruggedraaid. (Zie lijst bij advies van de hoorcommissie (09-295) productie 1-B bij het beroepschrift van de Stichting van 18 juli 2010.

Dit geldt ook voor de 18 personen die mede het beroep hebben ingediend via de Stichting.

Ook zij hebben recht op toegang tot het recht en inspraak. Er bestaat geen wet die hen dit verbiedt.

Door jurisprudentie wordt artikel 1:2 Algemene wet bestuursrecht onrechtmatig en in strijd met EVRM 2 , 6 en 8 beperkt.

Onder een belanghebbende wordt verstaan:

“zij die bij een kapvergunning als belanghebbenden kunnen worden aangemerkt”.

Een ieder die gevoel, binding met de bomen heeft, er altijd langs komt en zicht heeft op het plein en /of in de buurt woont dient als belanghebbende te worden aangemerkt.

Het steeds verder aangescherpte “zicht- en afstandscriterium” wordt willekeurig gehanteerd en is in strijd met EVRM 2 , 6 en 8.

Jurisprudentie, al dan niet door de Raad van State bedacht, kan nooit de regelgeving, (grond) wet en het EVRM vervangen en dient slechts om het aantal bezwaarden/ belanghebbenden onrechtmatig in te perken.

Het z.g. Kiki-arrest en artikel 2, 6 en 8 EVRM dienen in deze procedure als uitgangspunt gehanteerd te worden, want het project heeft een grote impact in de wijk.

Daardoor zouden alle bezwaarden wel ontvankelijk verklaard moeten worden.

Uit onderstaande gegevens wordt aangetoond dat de afstandscriteria nergens in een wet zijn verankerd of ingeperkt.

De nieuwe zgn. regels die de Raad van State vanaf juni 2007 hanteert op basis van een tabel ontworpen door voormalig stadsdeel Oud-Zuid en gehanteerd bij beslissing op bezwaar d.d. 21-11-2007 aangaande het kapbezwaar van de Stichting mede namens 63 omwonenden voor 26 bomen op het Olympiaplein zijn niet getoetst door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Het stadsdeel bepaalde ook, indien het niet om grote bomen zou gaan wordt het aantal belanghebbenden verder beperkt. Mocht het om grote bomen gaan, dan zou volgens het stadsdeel de kring van belanghebbenden terecht ruimer worden geïnterpreteerd.

 ABRS 10-06-1999, AB 2000, 19 Arrest Mevrouw Kiki
 AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK RAAD VAN STATE
 10 juni 1999
 Regeling Awb art. 1:2; 8:1

Appellante is, als behorende tot de categorie omwonenden, belanghebbende.

Samenvatting

De rechtbank is van oordeel dat een natuurlijk persoon in beginsel tot de categorie omwonenden behoort als de werking van het betreffende besluit hem doordat hij bijvoorbeeld woont in de directe omgeving van het onderwerp van het besluit rechtstreeks in zijn belangen treft. Het zichtcriterium is daarbij een hulpmiddel, alleen bepalend is het (naar het oordeel van de rechtbank) echter niet. Dit betekent dat ook indien niet wordt voldaan aan het zichtcriterium een rechtzoekende als behorend tot de categorie omwonenden belanghebbende in de zin van de Awb kan zijn, bijvoorbeeld indien het een besluit betreft waarvan het redelijkerwijs

te verwachten gevolg is dat het invloed zal hebben op de woon/leefomgeving van degene die in de nabijheid woont/leeft van de plaats waarop het besluit betrekking heeft.

De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat appellante als behorend tot de categorie omwonenden, belanghebbende is in de zin van de Awb.

Partijen

A. (zich noemende mevrouw Kiki) te Groningen, appellante, tegen de uitspraak van de Rb. te Groningen van 29 juli 1998 in het geding tussen: appellante en B&W van Groningen.

Kamer 3 - Hoger Beroep, Raad van State

200300594/1.

Datum uitspraak: 17 september 2003

2.1. Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.2. Om belanghebbende te zijn bij het besluit tot verlening van een kapvergunning dient een appellant een hem persoonlijk aangaand belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen.

Bij een besluit omtrent een kapvergunning als hier aan de orde zal als regel slechts als belanghebbende kunnen worden aangemerkt degene die op geringe afstand van de bomen woont of vanuit zijn woning daarop zicht heeft.

Slechts onder bijzondere omstandigheden kan dat anders liggen.

2.3. Ter zitting is onder meer aan de hand van een getoonde kaart gebleken dat van de negen appellanten er slechts drie vanuit hun woning zicht hadden op de bomen, die zich op circa 75 meter afstand daarvan bevonden.

Geen van de andere appellanten had zicht op de bomen. Evenmin zijn die zes appellanten in aanmerking genomen dat de afstand van hun woning tot de bomen ongeveer 300 meter bedroeg niet in zodanig directe nabijheid daarvan woonachtig dat zij op die grond als belanghebbende kunnen worden beschouwd.

Ook overigens ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat deze zes appellanten een belang hebben dat rechtstreeks is betrokken bij de besluiten van 18 december 2001.

Gelet hierop kunnen deze zes appellanten niet als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb worden aangemerkt. De rechtbank heeft dit miskend.

200407645/1.

Raad van State ,datum uitspraak: 6 juli 2005

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 17 september 2003 in de zaak met nummer 200300594/1 (AB 2004, 229), dient een appellant om belanghebbende te zijn bij een besluit tot verlening van een kapvergunning een hem persoonlijk aangaand belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen. In de regel kan slechts als belanghebbende worden aangemerkt degene die op geringe afstand van de bomen woont of vanuit zijn woning daarop zicht heeft.

2.2.1. Ter zitting is gebleken dat [appellant B] vanuit haar woning geen zicht heeft op de bomen. Gelet hierop kan zij niet als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb worden aangemerkt. Daarom had haar bezwaar niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

200700010/1

Raad van State ,datum uitspraak: 27 juni 2007

2.1.2. Alleen degene wiens belang rechtsreeks bij een besluit is betrokken, kan daartegen in het algemeen bezwaar maken of beroep instellen. Bij kapvergunningen is uitgangspunt dat belanghebbende is degene die op geringe afstand van de bomen woont of vanuit zijn woning daarop zicht heeft. Onder bijzondere omstandigheden kunnen er ook andere belanghebbenden zijn.

In de beslissing op bezwaar zijn de bewoners aan de Apollolaan, de Olympiaweg, het Valerius terras, de Herculesstraat oneven nummers en het noordwestelijk en noordoostelijk deel van het Olympiaplein als belanghebbende aangemerkt en zijn hun bezwaren ontvankelijk verklaard. De bezwaren van de overige omwonenden zijn niet-ontvankelijk verklaard, omdat de indieners daarvan niet op geringe afstand van de bomen waarvoor kapvergunning is verleend, woonachtig zijn noch vanuit hun woningen daarop zicht hebben, en daarom niet als belanghebbenden kunnen worden aangemerkt.

De Afdeling acht dit oordeel juist. Van bijzondere omstandigheden was geen sprake.

2.1.3. Dit betekent dat 25 omwonenden op de lijst van 8 november 2006 als belanghebbenden overblijven, die in beginsel gerechtigd waren beroep in te stellen. De omwonenden die daarop zijn vermeld onder nummers 4, 34 en 35 hebben echter geen bezwaar gemaakt. Zij konden derhalve, gelet op artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht, ook geen beroep instellen.

Mitsdien heeft de voorzieningenrechter het beroep van de omwonenden op de lijst van 7 november 2006 met nummers 4, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 24, 25, 26, 27, en 28 ten onrechte ongegrond verklaard in plaats van niet-ontvankelijk en de omwonende die zijn vermeld op de lijst van 8 november 2006 met nummers 31, 32, 37 en 39 ten onrechte buiten beschouwing gelaten. In zoverre is het hoger beroep gegrond.

Uit het advies van de Algemene Bezwaar- en Beroepscommissie van 28 september 2006 (06-135) Kap bomen Olympiaplein

“De commissie merkt daarnaast op dat uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 6 juli 2005, AB 2005/380 blijkt dat in de regel als belanghebbende bij een kapvergunning slechts kan worden aangemerkt degene die op geringe afstand van de bomen woont of vanuit zijn woning dar zicht op heeft.

Uit een nadere bestudering van de adresgegevens is de commissie er vooralsnog niet direct van overtuigd dat alle bezwaarden direct zicht hebben op de bomen aan de noordzijde van het Olympiaplein. Wanneer de commissie uitgaat van een afstand van 100-200 meter zouden de bezwaarden aan de Apollolaan, de Olynpiaweg, het Valeriuusterras, de Herculestraat oneven nummers en het noordwestelijk en noordoostelijk deel van het Olympiaplein als belanghebbenden moeten worden aangemerkt. De overige bezwaarden kunnen naar het oordeel van de commissie niet als belanghebbenden worden aangemerkt, omdat zij niet voldoen aan het zicht- of afstandscriterium. De commissie adviseert u hier nader onderzoek naar te doen. Aangezien in ieder geval meerdere bezwaarden ontvankelijk zijn in hun bezwaar, zal de commissie inhoudelijk adviseren.”

In het advies (07-134) van 5 november 2007 en overgenomen in de uitspraak van 29 oktober 2009 door de RVS wordt de geknutselde jurisprudentie als vaste regelgeving gebruikt maar is nergens in een wet verankerd en kan dan ook niet gelden.

Door 39 bezwaarden niet als belanghebbenden aan te merken worden zij niet alleen door de rechtbank en het stadsdeel maar later ook door de Raad van State op deze wijze gediscrimineerd en in hun mensenrechten geschonden door hen uit te sluiten van toegang tot het recht. Uit bovenstaande uitspraken t.a.v. de afstandscriteria blijkt er geen wet te bestaan, maar is e. e.a. in de loop van het proces bedacht.

De Vereniging Zuid- en Pijpbelangen als deelnemer aan deze actie werd al eerder onrechtmatig op grond van jurisprudentie niet ontvankelijk verklaard.

Vastgesteld wordt, dat de Vereniging echter wel een belanghebbende is, ondanks het feit dat zij mede een doelstelling in haar statuten heeft tot deelname aan verkiezingen.

Of er daarnaast sprake is van een politieke partij is hier niet aan de orde.

Toch wordt zij als belangengroep op basis van de statuten door het stadsdeel erkend als groenbelangengroep en krijgt noodkapbesluiten toegezonden waartegen bezwaar kan worden gemaakt.

De Vereniging was eerder als belanghebbende aangemerkt in haar bezwaar tegen het samenvoegen van de stadsdelen.

Daarom zijn de uitspraken van de Raad van State in deze in strijd met het Europees recht om Verenigingen te verbieden voor hun belangen op te komen.

Zo ook in deze procedure. Al vanaf 2001 worden de mensenrechten van de leden van de Vereniging geschonden.

Met het onrechtmatig beperken van het begrip belanghebbende wordt het recht van de burgers op te komen voor hun eigen persoonlijke gezondheid, hen ontnomen, om zich te weer te stellen tegen de bedreigingen van o.a. fijnstof, smog, hetgeen hun het leven kan kosten. **Zie productie 2, Het Parool van 6-11-2006.**

Daarin is sprake van zeker 1000 doden extra, als gevolg van de vervuilde lucht in Amsterdam.

In plaats van meer groen aan te planten om daarmee fijnstof en luchtvervuiling tegen te gaan, wordt er juist meer gekapt.

De regels die het Europees parlement op dit punt aan de luchtkwaliteit stelt worden door Amsterdam en Nederland bij lange na niet gehaald. De luchtkwaliteit is na 1999 alleen maar slechter geworden in Amsterdam ,zo verklaart de GGD in hun onderzoek. Vooral in de wijken blijft de concentratie hoog.

Zie ook het rapport GGD-Amsterdam d.d. 09-06-2008, ” geen verbetering van de luchtkwaliteit”.

Ook in andere stadsdelen is de aanval ingezet op het groen.

In de afgelopen jaren waren er duizenden extra sterfgevallen als gevolg van de zomerhitte.

Onlangs is er een wetenschappelijk rapport uitgekomen over heat in de city.

Dat bepleit meer groen en minder versterking.

Alleen al in Zuid zijn dit jaar 1000 bomen gekapt die niet worden gecompenseerd. (o.a. voor de uitbreiding sporen en wegen naast de A-10 tussen Amstel en de Rai en voor de Zuid-as.) Daarnaast is er de voorgenomen kap van 1600 bomen voor uitbreiding van de VU en de bouw van kantoren in Buitenveldert voor het zgn. Kenniskwartier.

Het bomenbeleidsplan 2009 heeft niet ter inzage gelegen. Gezien de praktijk is het juist tegengesteld en biedt het geen enkele bescherming voor het groen. Het is net zoals het voor het stadsdeel uitkomt. In de Visie Groen en Blauw van het stadsdeel wordt juist het tegendeel als beleid bepleit. Daarin wordt juist aangegeven, dat het groen versterkt en behouden moet worden met het oog op waterberging en milieuschade door teveel bomenkap.

Een korte reactie op de in het verweerschrift gemaakte opmerkingen die kant nog wal raken.

-Het stadsdeel heeft geen gevolg gegeven aan artikel 6.5 van de bomenverordening, gezien de structureel falende bezorging van de stadsdeelkrant in de afgelopen 4 jaar, waartegen 130 klachten zijn ingediend. Zie bijgaand de klacht nr. 123,124 en 125 in de zienswijze van de Stichting onder protest van 8 september 2009, over de niet ontvangen krant van 11 augustus 2009 met daarin de kapaanvraag.

Dit betekent een schending van de informatieplicht en artikel 6 EVRM “recht op alle informatie en een eerlijke procedure, “equality of arms” (gelijke wapens)

De Vereniging Zuid- en Pijpbelangen doet het werk van het stadsdeel.

Geconstateerd wordt, dat het stadsdeel in de uitvoering van haar wettelijke taak heeft gefaald en dat bewoners niet via het stadsdeel zijn geïnformeerd over de aanvraag.

-De te kappen bomen worden niet gecompenseerd, zie het advies van de bezwaarschriftencommissie.

Door kap zal de leefbaarheid ter plaatse grotendeels worden vernietigd, nu reële compensatie ter plaatse uitblijft. Er is totaal geen informatie gegeven over de daadwerkelijke herplant van de bomen.

De economische ontwikkeling staat in dit stadsdeel altijd boven groen en leefbare wijken.

-De door de Stichting gemaakte opmerkingen over de Provincie Noord-holland gingen over het Willibrordsterrein.

Het bestemmingsplan Archiefsterrein wordt opnieuw herzien en ter visie gelegd. Zie DB besluit van 18 december 2009.

-Voor de al gekapte bomen met nr. 36 t/m 39 is geen compensatie geboden of herplant opgelegd.

-De stelling dat er slechts 49 bomen in de buurt worden gekapt is onjuist. Zie bijlage 2 bij de pleitaantekeningen van de Stichting n.a.v. de hoorzitting op 26 februari 2010.

Alle 127 bomen worden gekapt, dit is inclusief de 49 bomen, daarvan zijn er al 4 gekapt en nog eens 9 in de Rustenburgerstraat. Nog minder dan de helft wordt herplant. Dit worden dan klein blijvende boompjes, want die moeten gedijen op een betonplaat. De vrees van de Stichting is wel gegrond.

-De belangenafweging is niet in het voordeel van het groen en de bewoners uitgevallen, het meeste groen wordt niet gecompenseerd.

Er blijft een kale omgeving over met hier en daar een sprietje, net zoals op de Zuid-as.

-Het recht op leven en de gezondheid (EVRM 2 en 8) worden met de kap en het verminderen van het groen geschonden. Het betekent een verslechtering van de leefomgeving en toenemende luchtvervuiling, waardoor bewoners gezondheidschade oplopen, wat het stadsdeel wordt aangerekend.

Conclusie.

Kort en zakelijk weergegeven wordt u gevraagd het advies van de bezwaarcommissie over te nemen, het beroep gegrond te verklaren, het besluit te vernietigen, het griffierecht aan de Stichting te vergoeden en alle bewoners ontvankelijk te verklaren, conform EVRM artikel 6 en 8 en vast te stellen, dat de nu gehanteerde afstandscriteria niet in een wet zijn vastgelegd.

In een democratie bestaat een scheiding der machten. Een democratisch gekozen parlement is degene die de wetten maakt en niet de uitvoerende macht/stadsdeel en / of rechtbank Amsterdam en /of de Raad van State.

-----nadere toelichting over de afstandscriteria-----

De terugkeer van mevrouw Kiki?*

mr. M.J. Tunnissen.

De Raad van State heeft in het jaarverslag van 2000 (1) opgemerkt dat het door de Afdeling in de zaak van Mevrouw Kiki (2) gehanteerde criterium van de woon- en leefomgeving als afbakening van de kring van belanghebbenden, een uitzondering betrof. Ook in de literatuur is opgemerkt dat de uitspraak van de Afdeling inzake mevrouw Kiki een uitglijder is geweest (3) en dat het doek voor het criterium van de woon- en leefomgeving, beter bekend als het mevrouw Kiki- criterium,definitief lijkt te zijn gevallen (4)

Recente uitspraken van de Afdeling lijken er op te wijzen dat het mevrouw Kiki-criterium is teruggekeerd. In dit artikel wordt een terugblik en een overzicht van de stand van zaken gegeven met betrekking tot het criterium van de woon- en leefomgeving.

Art. 1:2, lid 1 Awb omschrijft het belanghebbende-begrip als degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Een belang van een persoon is rechtstreeks bij een besluit betrokken als er sprake is van een eigen en objectief bepaalbaar, actueel en persoonlijk belang, dat rechtstreeks bij het besluit betrokken is.(5)

Bij het vereiste van het persoonlijk belang gaat het erom dat een persoon een belang heeft bij een besluit waardoor hij zich in voldoende mate weet te onderscheiden van willekeurige anderen.

Nabijheids- en afstandscriterium

Bij besluiten met ruimtelijke effecten, zoals bouwvergunningen, speelt met name het nabijheids- of afstandscriterium een belangrijke rol bij de beantwoording van de vraag of voldaan is aan het vereiste van het persoonlijk belang.

Naarmate een persoon op grotere afstand van het object woont waar het betrokken besluit betrekking op heeft, zal minder snel aan het vereiste van het persoonlijk belang zijn voldaan. De vraag bij welke afstand nog aan het nabijheidscriterium is voldaan, kan niet eenduidig worden beantwoord.

De aard en de inhoud van het besluit, alsmede het object waarop het besluit betrekking heeft, zijn van belang voor beantwoording van de vraag of er aan het nabijheidscriterium is voldaan.

Een blik op de jurisprudentie laat een verbrokken beeld zien. Een afstand van 60 à 70 meter tussen de woning van appellant en de winkel/woning waarvoor bouwvergunning was verleend om het te verbouwen tot kantoor, was niet voldoende om appellant als belanghebbende aan te merken.(6)

Een afstand van circa 1100 meter tussen woning en bouwplan vormde echter geen beletsel om belanghebbendheid aan te nemen bij een verleende bouwvergunning voor de bouw van 74 zomerwoningen.(7)

Om vast te stellen of er aan het nabijheidscriterium is voldaan wordt in de rechtspraak gebruik gemaakt van het zichtcriterium. Aan dit criterium komt geen zelfstandige betekenis toe. Het is louter een hulpmiddel.

Bestaat er zicht op het object waarop een besluit betrekking heeft, dan vormt dat een indicatie dat er aan het nabijheidscriterium en daarmee het vereiste van het persoonlijk belang is voldaan.

De omstandigheid dat er geen (direct) zicht is op het object leidt daarentegen nog niet zonder meer tot de conclusie dat er geen persoonlijk belang aanwezig is.

Mevrouw Kiki

Dat er toch aan het vereiste van het persoonlijk belang kan zijn voldaan, ondanks dat er niet aan het nabijheids- en zichtcriterium is voldaan laat de uitspraak van de Afdeling van 10 juni 1999 (8) inzake Mevrouw Kiki zien.

De Afdeling hanteerde in die uitspraak een ruim belanghebbende-begrip. Appellante werd door de Afdeling als belanghebbende aangemerkt bij een besluit van burgemeester en wethouders van Groningen tot verlening van een vergunning voor het kappen of verplaatsen van bomen, ondanks dat appellante geen (direct) zicht had op deze bomen. Uitgangspunt was de gedachte dat een besluit waarvan het redelijkerwijs te verwachten gevolg is dat het invloed zal hebben op de woon- en leefomgeving van personen die wonen in de nabijheid van de locatie waarop het betreffende besluit ziet, deze personen rechtstreeks in hun individuele belangen raakt.(9)

De Afdeling overwoog dat er ondanks de aanwezigheid van een grote(re) afstand tot en het ontbreken van (direct) zicht op de te kappen bomen, appellante toch een persoonlijk belang had omdat het kappen van de bomen een directe invloed zou hebben op de woon- en leefomgeving van appellante.

* Dit artikel is gepubliceerd in JBa 2004, 63. 1 Jaarverslag Raad van State 2000, p. 82.

2 ABRvS 10 juni 1999, AB 2000, 19 m.nt. J.L. Boxum.

3 Van Wijk/Konijnenbelt/Nan Male, Hoofdstukken van administratief recht twaalfde druk, Den Haag, Elsevier 2002, p. 65; A.T. Marseille stelt in zijn annotatie onder een uitspraak van de Afdeling van 9 oktober 2002 overigens vraagtekens bij deze kwalificatie.

4 Schlössels verwijst naar een uitspraak van de Afdeling van 12 september 2001 (AB 2002, 172 m.nt. LD)

in R.J.N. Schlössels, De belanghebbende, Kluwer Deventer 2004, p. 70. 5 WijkKonijnenbeltVan Male, t.a.p., p. 63. 6AbRS 28 juli 2004, zaaknummer 20030859011.

De uitspraak inzake mevrouw Kiki kreeg navolging in een uitspraak van de Afdeling van 29 augustus 2000. (10) Ook in die uitspraak stond een besluit tot het verlenen van een kapvergunning centraal.

De Afdeling concludeerde dat ook als niet aan het nabijheids- en zichtcriterium wordt voldaan een eigen, persoonlijk belang van een natuurlijk persoon bij een besluit tot verlening van een kapvergunning kan zijn betrokken. Volgens de Afdeling kan dat het geval zijn als de kap op andere wijze een directe invloed heeft op de woonomgeving. In een uitspraak van de Afdeling van 26 september 2000 (11) keerde het criterium van de woon- en leefomgeving niet meer terug. Ondanks dat appellant zeer beperkt zicht had op kruinen van de te kappen bomen, oordeelde de Afdeling dat appellant geen belanghebbende was op grond van het nabijheids- en zichtcriterium. Over het criterium van de woon- en leefomgeving wordt met geen woord gerept. Ook in een uitspraak van 12 september 2001 keerde het woon- en leefcriterium niet meer terug.

7AbRS 11 februari 2004, zaaknummer 200303344/1.

8AbRS 10 juni 1999, AB 2000, 19m.nt.J.L. Boxum.

R.J.N. Schlössels, t.a.p., p. 68.

10AbRS 29 augustus 2000, AB 2000, 477, m.nt. LD.

AbRS 26 september 2000, AB 2000, 478.

In de literatuur werd aangenomen dat het mevrouw Kiki-criterium was verlaten. (12)

De vraag werd opgeworpen of er in uitzonderlijke gevallen nog betekenis toekomt aan het mevrouw Kiki-criterium.(13).

Recente jurisprudentie

Recente uitspraken van de Afdeling duiden er op dat er mogelijk - in bijzondere omstandigheden - nog steeds betekenis toekomt aan het mevrouw Kiki-criterium. De Afdeling heeft in een uitspraak van een uitspraak van 17 september 2003 (14) overwogen dat appellant, om belanghebbende te zijn bij het besluit tot verlening van een kapvergunning, een hem persoonlijk aangaand belang moet hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen. Voorts overwoog de Afdeling: "Bij een besluit omtrent een kapvergunning als hier aan de orde, zal als regel slechts als belanghebbende kunnen worden aangemerkt diegene die op geringe afstand van de bomen woont of vanuit zijn woning daarop zicht heeft. Slechts onder bijzondere omstandigheden kan dat anders liggen."

Een vergelijkbare overweging hanteert de Afdeling in een uitspraak van 21 april 2004 (15) waarin een door burgemeester en wethouders van Dinxperlo verleende vrijstelling en bouwvergunning centraal stond. De Afdeling overwoog dat bij de beantwoording van de vraag of iemand kan worden aangemerkt als belanghebbende, volgens vaste jurisprudentie bepalend is "of appellant in de nabijheid van het te bebouwen perceel woonachtig is of zicht heeft op het bouwplan. In specifieke omstandigheden kunnen ook andere omstandigheden leiden tot de slotsom dat appellant kan worden aangemerkt als belanghebbende."

De vraag dringt zich op of de Afdeling de deur weer op een kier zet voor wat betreft het gebruik van het criterium van het woon- en leefomgeving - in bijzondere omstandigheden. In een uitspraak van 22 september 2004 (16) heeft de Afdeling namelijk overwogen dat een - reeds opgericht - bouwwerk een direct effect heeft op de woon- en leefomgeving van appellant. Appellant wordt door de Afdeling aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb bij een door burgemeester en wethouders van Breukelen verleende vrijstelling en bouwvergunning voor een reeds gerealiseerd kantoorgebouw. De Afdeling overweegt daartoe dat de afstand vanaf het kantoorgebouw tot aan de grens van het perceel aan de achterzijde van de woning van appellant hemelsbreed ongeveer 30 meter bedraagt en tot aan de achtergevel van de woning ongeveer 42 meter. "Vanuit de slaapkamer op de eerste verdieping van de woning van appellant en vanuit diens achtertuin is een gedeelte van het kantoorgebouw zichtbaar (...). Appellant is voor het bereiken van zijn woning aangewezen op de route langs het kantoorgebouw (...). Gelet op het samenstel van vorenstaande feiten en omstandigheden moet worden geoordeeld dat het (gebruik van het) kantoorgebouw een direct effect heeft op de woon- en leefomgeving van appellant." De Afdeling oordeelt dat appellant in dit geval een voldoende-

12. Zie onder meer R.S. Wertheim in de annotatie onder de uitspraak van de Afdeling van 17 september 2003, AB 2004, 229; R.J.N. Schlössels, tap, p. 70.

13 R.J.N. Schlössels, t.a.p, p. 70.

14 AbRS 17 september 2003, AB 2004, 229, m.nt. R.S. Wertheim.

15 AbRS 21 april 2004, zaaknummer 200306844/1.

16 AbRS 22 september 2004, JBa 2004, 2.

eigen, persoonlijk, objectief bepaalbaar en rechtstreeks belang heeft bij het bestreden besluit om hem als belanghebbende in de zin van art. 1:2, lid 1 Awb aan te merken.

Betekent dit nu dat er nog steeds betekenis toekomt aan het criterium van de woon- en leefomgeving? Gelet op de uitspraak van de Afdeling van 22 september 2004 lijkt het daar wel op. In deze uitspraak wordt het betrokken besluit immers gekwalificeerd als een besluit dat invloed zal hebben op de woon- en leefomgeving van appellant, waarvan vast staat dat deze in de nabijheid van (de locatie en) het kantoorpand woont waarop het betreffende besluit ziet. Nader beschouwd wordt er in de uitspraak door de Afdeling materieel getoetst aan het nabijheids- en zichtcriterium. De Afdeling overweegt immers dat appellant zicht heeft - op een gedeelte van - het reeds opgerichte kantoorpand waarvoor bouwvergunning is verleend en dat appellant op circa 40 meter van het kantoorpand woonachtig is. Welke betekenis er aan het door de Afdeling gehanteerde criterium van de woon- en leefomgeving moet worden toegekend zal moeten worden afgewacht. Mogelijk keert het mevrouw Kiki-criterium - in geval van bijzondere omstandigheden - terug. Als dat het geval is sluit ik niet uit dat er voortaan een andere betekenis aan het criterium toekomt en dat er aansluiting moet worden gezocht bij hetgeen de Afdeling reeds in een uitspraak van 9 oktober 2002 (17) heeft overwogen, namelijk dat voor het vaststellen van de kring van belanghebbenden mede rekening wordt gehouden met de mate van uitstraling die een object op zijn omgeving heeft”.

17. AbRS 9 oktober 2002, AB 2003, 34 m. nt. A.T. Marseille